

LEONARD PELTIER

KIZILDERİLİLERİN KATLEDİLMESİNE HAYIR

ELSA SOLAL (1963)

Elsa Solal, uzun zamandan beri kültürlerinin ve kimliklerinin yıkımlarına karşı direnen Kızılderili halkının önde gelenleriyle birlikte çalışmaktadır. Burada da kırk yıldır haksız yere Amerikan ceza sisteminin parmaklıkları arkasında yaşamakta olan kişinin simgesel figürünü tutkuyla ortaya koymaktadır.

HASAN CAN UTKU

İstanbul'da doğdu. Galatasaray Üniversitesi İktisadi İdari Bilimler Fakültesi Uluslararası İlişkiler Bölümündeki öğrenciliğinde tiyatro topluluğunda (GSÜTT) başladığı tiyatro çalışmalarını 2005'te aynı topluluktan arkadaşlarıyla kurduğu Tiyatro Öteki Hayatlar'da yazar ve yönetmen olarak sürdürdü. Yazdığı otuzun üzerinde oyun Tiyatro Öteki Hayatlar dışında Bursa, Erzurum ve Konya Devlet Tiyatroları ile Türkiye'nin çeşitli illerindeki profesyonel ve amatör topluluklarca sahnelendi. Bu oyunlarla Mitos-Boyut 1. Oyun Yazma Yarışmasında başarı ödülünü, Afife Tiyatro Ödülleri kapsamında Cevat Fehmi Başkut En İyi Yazar Ödülünü, Ekin Yazın Dostları ve Direklerarası Seyirci Ödülleri arasında Yılın En Başarılı Oyun Yazarı Ödülünü kazanmış ve Cevdet Kudret Edebiyat Ödülleri kapsamında mansiyon almıştır. Tiyatro çalışmalarının yanı sıra 2003'ten beri profesyonel olarak Fransızca ve İngilizceden çeviri yapan Utku'nun ellinin üzerinde çevirisi bulunmaktadır.

Leonard Peltier: “Kızılderililerin Katledilmesine Hayır”
© 2018, ALFA Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Leonard Peltier: “Non au massacre du peuple indien”
© 2017, ACTES SUD

“Hayır diyebilmiş olanlar” dizisi
Murielle Szac tarafından yönetilmektedir.

Kitabın Türkçe yayın hakları Akan Ajans aracılığıyla Alfa Basım Yayım Dağıtım Ltd. Şti.’ne aittir. Tanıtım amacıyla, kaynak göstermek şartıyla yapılacak kısa alıntılar dışında, yayıncının yazılı izni olmaksızın hiçbir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz. Eser sahiplerinin manevi ve mali hakları saklıdır.

Yayıncı ve Genel Yayın Yönetmeni M. Faruk Bayrak
Genel Müdür Vedat Bayrak
Yayın Yönetmeni Mustafa Küpüşoğlu
Çeviren Hasan Can Utku
Kitap Editörü Elif Yeşilkaya
Kapak İllüstrasyonu François Roca
Kapak Uygulama Elif Çepikkurt
Sayfa Tasarımı Ali Rıza Yati

ISBN 978-625-449-479-6

1. Basım: Aralık 2021

Baskı ve Cilt

Melisa Matbaacılık

Çiftelhavuzlar Yolu Acar Sanayi Sitesi No: 8 Bayrampaşa-İstanbul

Tel: (0212) 674 97 23 Faks: (0212) 674 97 29

Sertifika no: 45099

Alfa Basım Yayım Dağıtım San. ve Tic. Ltd. Şti.

Alemdar Mahallesi Ticarethane Sokak No: 15 34110 Çağaloğlu-İstanbul

Tel: (0212) 511 53 03 (pbx) Faks: (0212) 519 33 00

www.alfakitap.com - info@alfakitap.com

Sertifika no: 43949

ELSA SOLAL

KIZILDERİLİLERİN
KATLEDİLMESİNE

HAYIR

LEONARD

PELTIER

Çeviren: Hasan Can Utku

ALFA

Babama.

Fernando, Samuel ve Flora'ya.

tambres.com

1

Hapishane. Duvar uzundu, çok uzun, sonu gelmiyordu, yüksekliğıyse altı metreydi. Girişini geçtikten sonra hapishanenin bitmek bilmeyen alanı insana tuhaf ve korkunç bir izlenim veriyordu, insani boyutlarda olmayan, kan donduran bir yer. Taş duvarlar, elektrikli teller, dikenli teller, her şey korku uyandırmak için özenle tasarlanmıştı. Tutuklu, ayaklarında zincirlerle yürüyor, sonsuza dek art arda gelen çelik kapılardan geçiyor, bir dizi uğursuz koridoru aşuyordu. Buradan içeriye dolan rüzgâr ölüme kafa tutuyordu. Dehşetin mimarisiydi bu. Hapishane evrenini keşfettikçe en dirençli olanların bile soluğu kesiliyor, korkudan titremeye

başlıyorlardı. Bundan sonraysa yine birbirini izleyen sürgülü kapılar, koyu renk camlı, zırlı odalar, koridorlar, hücreler, yaşayan mezarlar.

“Cehenneme hoş geldiniz!” Ağır, madeni kapı açılıyor, birkaç adam içeri giriyor ve kapı gıcırdayarak arkalarından çarpıyor... Kanadalı gardiyanların başı bana sesleniyor:

“İyi Kızılderili ölü Kızılderilidir. Bunu biliyor muydun, Leonard Peltier? Seni pislik, polis katili. Öldün sen, aşağılık orospu çocuğu!”

Adamlar yaklaşıyorlar şimdi, içlerinde yükselen nefretten yüzlerinin şekli değişmiş, gülüyorlar. Bana yapacakları şeylerden daha şimdiden zevk almaya başladıklarını anlıyorum. Bana zarar vermek neden bu kadar hoşlarına gidiyor? Güneş dansından beri acı çekmekten korkmuyorum artık, ama ellerine deri kayışları ve coplari aldıklarını görünce bu seferkinin her zamanki küçük oyunlarından olmayacağını anlıyorum. Kendimi ölmeye hazırlıyorum; ölmek için güzel bir gün bu, derdi dedem hep; ben de onları uğraştıracağım, suratları dağılmadan beni haklayamayacaklar. Ama daha ben kaç kişi olduklarını hesaplıyorken

üzerime bir dolu fırtınası yağmaya başlıyor; tek-meler, yumruklar ardı arkası kesilmeden kafamı kırıyor; şef diye seslendiklerine bir sağ vuruyorum. Onların darbelerinin de şiddeti bir kat daha artıyor, yüzüme, karnıma, sırtıma. Anlaşıldı! Bu defa fazla dayanamayacağım! Keskin bir acı beni delip geçiyor ve göğsümün içinde patlıyor, yüreğim kendini kurtarabilmek için şakaklarıma vuruyor, gitmek üzere olduğumu hissediyorum, çok yazık, ölmeden önce güneşi son bir kez görmeyi çok isterdim, gözlerim kapalı mı yoksa öldüler mi? Artık hiçbir şey görmüyor, hiçbir şey duymuyorum, ağızımda kanımın yakıcı tadı var, gardiyanlardan birinin ayağının tabanı yanağıma bastırıyor, çektiğim acı dayanılır gibi değil, öyle ki... Hiçbir şey hissetmiyorum artık, gidiyorum... Hatırlıyorum... Güneş dansını, gücümün tükendiği, çabalarımın sona erdiği noktada acının, beni neredeyse uyuşturulmuşum gibi bedenimden ayırdığı, uzaklaştırdığı o büyülü anı, dünyanın diğer ruhları arasında bir ruha dönüştüğüm anı: bulut, rüzgâr, köpek, kartal, ağaç, toprak, çocuk, bütün yaşamlara katılıyorum, kaplumbağa kıtasına katılıyorum...

Gardiyanlar darbeleri, tükürükleri, hakaretleriyle üzerime saldırmayı sürdürüyor; sonunda

artık benim büyük bütünün içinde erimek üzere terk ettiğim o dünyalı insan bedenine vuruyorlar. Güneş dansını yapmış bir Kızılderili ölümden daha güçlüdür, çünkü artık ondan hiçbir şey alamazsınız, hiç pes etmeyecek, her şeye dayanacaktır. Bense her gün güneş dansındayım... Ama Beyazlar bunu bilemez. Gövdeme asılı kartal kemiklerinin derimi çekiştirip yırttığını görüyorum, çevremdeki savaşçıların soluklarını duyuyorum, hava kırk derece, boğazım yanıyor. Nedir bu hissettiğim? Susuzluk, yakıcı güneş, şarkılar ve olmam gereken yerde olma duygusu, bir Kızılderili olarak yerimde olma, gururlu, çevrem kendi halkımla kuşatılmış olarak, kendimi bütünüyle güneş dansına bırakmış olarak...

John, Leonard'ın şişler içindeki yüzüne ve alçıya alınmış koluna baktı ve dedi ki: "Sizi fena hırpalamışlar." "Sıcak bir karşılama oldu, öyle değil mi?" dedi Leonard, "Bana özel bir muamele uyguladılar. Üst rütbeli subay onları neden durdurdu, hiç bilmiyorum. Neden beni öldürmelerine engel oldu? Henüz zamanım gelmemişti. Peki ya siz, John? Bura neden böyle düzenli olarak geliyorsunuz? Özgür olduğu halde sürekli hapishaneye ge-

len bir adam, biraz kuşkulu bir şey, öyle değil mi?” “İşin aslı, sırf gerçeği öğrenmek için geliyorum” diye yanıtladı John. “Adalet gereksinimi mi? Bu sizi şaşırtmış gibi görünüyor... Kusura bakmayın, kaseti değiştirmem gerek, yalnızca iki dakika sürer.”

Leonard iç çekti, sonra da insana sanki hiçbir şey beklemeden, öylece durup var olan bir dağla baş başaymış hissi veren bir sessizlik içinde yeniden içine kapandı.

tamadres.com

